

Leszek Derlukiewicz
Instytut Logistyki WAT

NATOWSKI SYSTEM KODYFIKACJI WYROBÓW A SYSTEM EAN•UCC

The article presents the main procedures, principles, definitions of THE NATO CODIFICATION SYSTEM – NCS. It describes its purposes and advantages and also presents Contract Codification Clause as well as few features of NATO Master Cross Reference List - one of the data bases of this system. The article contains basic information about NCS and the full format of NC-1 form for manufacturers and governmental entities. Apart of this there is the description of the major, latest linking between EAN•UCC and NCS. The article outlines the content of the two of Standardisation Agreements (STANAG 2494 and STANAG 2495) related to Application Identifiers (AI) and asset tracking shipping label in NATO. There are figures showing an optional format of NATO asset tracking shipping label and a sample of NATO internal AI 90 for NATO Stock Numbers.

Wprowadzenie

Natowski System Kodyfikacyjny (ang. NATO Codification System – NCS) jest jednolitym i wspólnym systemem krajów NATO do identyfikacji, klasyfikacji i zarządzania pozycjami zaopatrzenia¹. Przeznaczony jest do osiągnięcia maksimum efektywności wsparcia logistycznego oraz usprawnienia zarządzania materiałowego.

Głównym celem powstania systemu w latach pięćdziesiątych było utworzenie wspólnego języka logistycznego dla państw NATO, które używały do tego czasu różnych standardów, indeksów, numerów magazynowych, a nawet systemów jednostek wielkości fizycznych. System ten umożliwił osiągnięcie korzyści ekonomicznych i operacyjnych w ramach Paktu i krajowych systemach logistycznych. Podstawy systemu opisano w literaturze [1]. Oficjalną politykę, cele, zasady, procedury, stosowane podsystemy identyfikacji, klasyfikacji itp. przedstawiono w trzech publikacjach NATO [2, 3, 4] – redagowanych i wydawanych przez Natowską Agencję ds. Eksploatacji (ang. NATO Maintenance and Supply Agency

¹ Obiekt lub grupa obiektów zdefiniowanych przez służby logistyczne jako spełniające odpowiednie wymagania i będące przedmiotem zaopatrzenia uczestników systemu (np. wojsk lądowych, straży pożarnej, policji, i in.)

Leszek Derlukiewicz

– NAMSA) w imieniu Grupy Narodowych Dyrektorów ds. Kodyfikacji (ang. NATO Allied Committee – AC/135).

W każdym kraju uczestniczącym w tym systemie kodyfikacji wyrobów istnieje specjalne biuro odpowiedzialne za kodyfikację wyrobów².

System Kodyfikacyjny NATO jest zbudowany na „koncepcji pozycji zaopatrzenia” i stosuje jednolitą klasyfikację oraz identyfikację wyrobów, które mogą być pozycjami zaopatrzenia. Ponieważ **pozycja zaopatrzenia jest obiektem lub grupą obiektów zdefiniowanych przez służby logistyczne jako spełniające odpowiednie wymagania i będące przedmiotem zaopatrzenia**, to oznacza, że służby logistyczne określają kolejność i zakres kodowania, a GOWBK przeprowadza kodyfikację.

Podstawowymi celami realizowanymi przez system kodyfikacji są:

- Zwiększenie efektywności systemów logistycznych;
- Ułatwienie zarządzania danymi;
- Minimalizacja kosztów logistycznych;
- Zwiększenie efektywności operacji logistycznych.

Do osiągnięcia tych celów, system NCS dla każdej „pozycji zaopatrzenia” stosuje unikalne podsystemy: nazw wyrobów, klasyfikacji, identyfikacji oraz **natowskich numerów magazynowych (ang. NATO Stock Number – NSN)** oraz szereg procedur, które są opisane w przedmiotowej literaturze.

Dane kodyfikacyjne przechowywane są w krajowych bazach danych z możliwością szybkiego dostępu. Międzynarodowa współpraca w ramach NCS jest możliwa dzięki ściśle zdefiniowanemu wspólnemu językowi (system kodów), stosowanemu do wymiany danych pomiędzy krajami NATO – członkami NCS oraz ok. 22 krajami spoza Paktu.

1. Podstawowe zasady systemu NCS

Pierwsza zasada mówi, że „... pozycja zaopatrzenia wytwarzana w więcej niż jednym kraju będzie miała przydzielony ten sam **natowski numer magazynowy (NSN)**”... [5].

Strukturę numeru magazynowego NATO ustalił STANAG 3151, pp. h [5]. Składa się on z 13 cyfr, które można podzielić na 3 części:

- Cztery pierwsze cyfry (od lewej) tworzą natowski kod klasyfikacji zaopatrzenia (ang. NATO Supply Classification – NSC) i przypisują wyrób do grupy i klasy wyrobów podobnych.

² W Polsce jest to Grupa Organizacyjna Wojskowego Biura Kodyfikacyjnego (GOWBK) w Biurze Wojskowej Służby Normalizacyjnej, Al. Niepodległości 218, 00-911 Warszawa tel. 0 prefix 22 6 874 036

Natowski system kodyfikacji wyrobów a system EAN•UCC

- Dwie kolejne cyfry określają kod biura kodyfikacyjnego (ang. National Codification Bureau – NCB), które przydzieliło dany numer magazynowy NSN.
- Końcowe siedem cyfr NSN są kolejnym numerem ewidencyjnym nadanym w danym NCB.

5910	43	123 4567
Natowski kod klasyfikacji zaopatrzenia (NSC)	Natowski kod narodowego biura kodyfikacyjnego (NCB)	Kolejny numer ewidencyjny
43-123 4567		
Natowski numer identyfikacji pozycji (NIIN)		
5910 – 43 – 123 4567		
Natowski numer magazynowy (NSN)		

Rysunek 1. Struktura natowskiego numeru magazynowego – NSN

Jeden numer NSN jest przydzielany przez biuro kodyfikacyjne wyłącznie jednej pozycji zaopatrzenia w ramach zbioru numerów nadawanych w kraju realizującym kodyfikację.

Natowski numer identyfikacji pozycji (NIIN) lub pełny natowski numer magazynowy (NSN) jednoznacznie identyfikuje wyrób jako pozycję zaopatrzenia.

Druga zasada ustala, że: „stosowany będzie jednolity system numerów magazynowych, oparty na zasadzie kodyfikacji wyrobów przez kraje je wytwarzające dla wszystkich krajów będących użytkownikami tych wyrobów” (STANAG 3151, pp. g) [5]. Oznacza to, że procedurę kodyfikacji podejmuje kraj dostawcy wyrobu lub kraj NATO, który wprowadza ten wyrób na „listę” pozycji zaopatrzenia, (jeżeli kraj dostawcy nie jest uczestnikiem systemu NCS).

2. Korzyści ekonomiczne

Informacja o pozycjach zaopatrzenia pozwala projektantom i producentom stosować w nowych konstrukcjach części, podzespoły, agregaty itp., już wprowadzone do użytku w NATO, zamiast projektować i produkować nowe. Pozwala to na ograniczenie liczby elementów, które należałoby skonstruować eliminując jednocześnie zbędne koszty związane z procesem zaopatrywania. Ocenia się, że blisko 50% komponentów używanych do projektowania nowych urządzeń (sprzętu, systemów itp.) zostało już wcześniej skodyfikowanych!

Leszek Derlukiewicz

Najważniejsze korzyści ekonomiczne to:

- Precyzyjne określenie wymagań technicznych na wyroby i potrzeby finansowe.
- Koordynacja zakupów (informacja o źródłach zaopatrzenia i użytkownikach).
- Eliminacja zakupów z wielu źródeł, łączenie zamówień użytkowników (efekt skali).
- Efektywne użycie środków finansowych dzięki współpracy odpowiednich organizacji i państw bazujących na jednolitym systemie.
- Redukcja zapasów, powierzchni magazynowej, kosztów eksploatacji i personelu wynikająca z eliminacji dublowania zapasów.
- Bardziej efektywne gospodarowanie zasobami materiałowymi.
- Możliwości automatycznej identyfikacji, ewidencji i sprawozdawczości.

Poza korzyściami ekonomicznymi istotne są w NATO korzyści operacyjne, które są trudne do obliczenia ale uwidaczniają się w okresie konfliktów zbrojnych i wspólnych operacji. System NCS prowadzi standardowy język, upraszczający dialog techniczny, między wszystkimi użytkownikami i pozwala szybko znaleźć dostawcę sprzętu odpowiadającego wymaganiom zamawiającego. Wykorzystuje technikę komputerową, która pozwala na zapis, przetwarzanie, przekazywanie oraz szybki dostęp do danych kodyfikacyjnych [6].

3. Elementy procesu kodyfikacji

Natowski system NCS oparty jest na zestawie procedur kodyfikacyjnych, które są opisane w dokumentach standaryzacyjnych oraz publikacjach kodyfikacyjnych – ACodP. Kolejność realizacji procedur związanych z kodyfikacją pozycji zaopatrzenia jest następująca:

1. Przydział nazwy wyrobu.
2. Klasyfikacja.
3. Identyfikacja.
4. Przydział natowskiego numeru magazynowego (NSN).
5. Publikowanie danych.

Przydział nazwy wyrobu

W celu zapewnienia jednolitego systemu nazewnictwa, stosuje się zatwierdzone nazwy wyrobów, które są określone w katalogu **H6**. Grupa Narodowych Dyrektorów ds. Kodyfikacji AC/135 opublikowała Katalog Nazw Wyrobów znany jako Publikacja Kodyfikacyjna Sprzymierzonych Nr 3 [4]. Zatwierdzone nazwy pozycji są publikowane wraz z ich definicjami oraz przypisanymi im atrybutami - kodem nazwy wyrobu i numerem tzw. „przewodnika identyfikacji”, wykorzystywanego w procedurze identyfikacji wyrobu.

Natowski system kodyfikacji wyrobów a system EAN•UCC

Klasyfikacja

Duża liczba pozycji zaopatrzeniowych spowodowała potrzebę uporządkowania ich w grupy i klasy. Każda grupa jest utworzona dla wyrobów o takiej samej charakterystyce fizycznej i funkcjonalnej lub podobnym zastosowaniu i jest określona przez dwucyfrowy kod. Wyroby są dzielone na klasy w ramach każdej grupy. Klasy są określone przez dodatkowe dwie cyfry i wraz z kodem grupy tworzą natowski system klasyfikacji zaopatrzenia (NATO Supply Classification – NSC).

Klasyfikacja jest **jednolita dla wszystkich krajów** i każda pozycja zaopatrzenia zidentyfikowana w tym systemie będzie miała tylko jeden 4-cyfrowy natowski kod klasyfikacji zaopatrzenia NSC.

Struktura NSC jest wydawana (i na bieżąco aktualizowana) w postaci Publikacji Kodyfikacyjnej Sprzymierzonych Nr 2 (ACodP-2) [3]. Jej krajową wersją jest „NATO – Podręcznik Klasyfikacji Pozycji Zaopatrzenia 43-H2” [7].

Dostawcy w NATO nie muszą znać klasyfikacji NSC oraz szczegółów procedur. Każdy kraj jest zobowiązany do udostępniania dostawcom krajowej wersji tzw. „Przewodnika dla Przemysłu”, który zawiera niezbędne informacje o systemie NCS i procedurach istotnych dla dostawcy.

Identyfikacja wyrobu

Procedury identyfikacyjne stanowią podstawowy element Natowskiego Systemu Kodyfikacyjnego, ponieważ ustanawiają jednoznaczną i jednolitą metodę identyfikacji wyrobów.

W trakcie realizacji tych procedur, w każdym przypadku, zapewnia się zastosowanie takiej liczby danych, która będzie wystarczająca do opisu wyrobu określającego jego wszystkie indywidualne cechy odróżniające go od pozostałych przedmiotów zaopatrzenia. W jednym cyklu proceduralnym może powstać opis identyfikacyjny tylko jednej pozycji zaopatrzenia i odwrotnie – każda z pozycji zaopatrzenia może posiadać tylko jeden opis identyfikacyjny.

Przyjęto dwie podstawowe metody identyfikacji wyrobu:

- metodę szczegółową zwaną inaczej metodą **opisową** (Descriptive Method);
- metodę uproszczoną zwaną inaczej **odniesienia** lub referencyjną (Reference Method).

W **metodzie opisowej** identyfikacja wyrobu wymaga realizacji określonych procedur, w ramach, których następuje opisanie określonych cech charakterystycznych wyrobu, pozwalające wyróżnić tą pozycję zaopatrzenia od każdej innej. Do identyfikacji stosowany jest **Przewodnik Identyfikacji Wyrobu – IIG**, dokument opisujący sposoby kodowania cech charakterystycznych wyrobu oraz zapisu potrzebnych parametrów.

Leszek Derlukiewicz

W **metodzie odniesienia** do nazwy wyrobu przypisuje się wyłącznie dane skrócone/ referencyjne:

- Natowski kod dostawcy (NATO Commercial and Governmental Entity Code – NCAGE);
- Numer odniesienia (nazywany także numerem katalogowym lub referencyjnym, który jest numerem konstrukcyjnym, rysunków produkcyjnych, normy itp.) Podanym przez dostawcę wyrobu obronnego.

Do każdej pozycji zaopatrzenia dostawca może podać do trzech numerów odniesienia.

Przydział natowskiego numeru magazynowego – NSN

Po zidentyfikowaniu i sklasyfikowaniu wyrobu oraz stwierdzeniu, że jest on nową unikalną pozycją zaopatrzeniową, NCB przydziela numer magazynowy NSN o strukturze jak na rys. nr 1. Jeżeli jednak w trakcie realizacji procedury identyfikacji okaże się, że taką pozycję zaopatrzenia skodyfikowało już inne biuro kodyfikacyjne i pozycja ta ma już numer NSN, to możemy się zarejestrować jako polski użytkownik lub/i **dostawca tej pozycji** zaopatrzenia podając swój numer odniesienia i kod dostawcy NCAGE. Po uaktualnieniu baz danych NATO, dane o wyrobie (odniesienie-referencja) i dane teleadresowe dostawcy będą widoczne w kontekście pozycji zaopatrzenia posiadającej już natowski numer magazynowy.

Publikowanie danych

Obecnie w kodyfikacji wyrobów ok. 95% publikacji stanowią dokumenty i bazy danych w formie elektronicznej. Bazą danych o wszystkich skodyfikowanych pozycjach zaopatrzenia w NATO jest **NMCRL** (NATO Master Cross Reference List) – Natowski Główny Wykaz Danych Odniesienia. Zaktualizowana baza danych NMCRL jest wydawana co 2 miesiące na dwóch płytach CD-ROM. W bazie danych znajduje się ponad 16 milionów numerów magazynowych NATO. Z numerami tymi powiązanych jest ok. 30 milionów numerów odniesienia, ok. 740 000 producentów [8]. Jeden z ekranów informacyjnych przedstawiono na rysunku 2.

4. Natowski kod dostawcy – NCAGE

W systemie NCS, do każdej pozycji zaopatrzenia należy obowiązkowo przypisać źródła zaopatrzenia. Aby było to możliwe, ustalony został 5-cyfrowy **natowski kod dostawcy** (NCAGE). Kod ten jest przydzielany każdemu dostawcy pozycji zaopatrzenia w NATO. Odzwierciedla on źródło oraz miejsce dostępu do dokumentacji technicznej wyrobu i jest zwykle ważną wskazówką dla instytucji odpowiedzialnej za kodyfikację. Szczegółowe dane dotyczące danych o wszystkich dostawcach są publikowane w katalogu **H4/8** i są dostępne w narodowych biurach kodyfikacyjnych.

Natowski system kodyfikacji wyrobów a system EAN•UCC

Podmiot gospodarczy wnoszący o nadanie kodu dostawcy NATO musi podać i przesłać swoje dane jak to podano na wniosku opracowanym przez BWSN i umieszczonym w PN-V 02000:

BIURO WOJSKOWEJ SŁUŻBY NORMALIZACYJNEJ	
Grupa Organizacyjna Wojskowego Biura Kodyfikacyjnego	
Al. Niepodległości 218	00-911 Warszawa, tel. 6 874 036

NC-1**WNIOSEK O NADANIE KODU NCAGE LUB ZMIANĘ INFORMACJI O PODMIOCIE**

Nazwa podmiotu zgłaszającego wniosek (lub pieczęć firmowa)	Nazwa skrócona
Nazwa w języku angielskim	NCAGE

01. Numer identyfikacyjny REGON **02. NIP**

ADRES SIEDZIBY / PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI

03. Województwo		09. Język do korespondencji
04. Kod pocztowy	05. Skrytka pocztowa	10. Numer telefonu
		kierunek bezpośredni / centrala wewnętrzny
06. Miejscowość		11. Numer teleksu
07. Ulica		12. Numer faxu
08. Nr lokalu / nieruchomości		13. Numer poczty elektr. E-mail

14. Typ działalności –

F – Biuro konstrukcyjne (badawczo rozwojowe)

K – Dystrybutor

G – Firma serwisowa

L – Biuro handlowe

J – Producent

N – Inne

15. Kod ilości zatrudnionych (jeśli nie są to dane zastrzeżone) –

A – poniżej 500;

B – od 501 do 750;

C – od 751 do 1000;

D – od 1001 do 1500;

E – ponad 1500

.....
 Imię i nazwisko osoby zgłaszającej wniosek, nr telefonu

.....
 Data

.....
 Podpis

Leszek Derlukiewicz

Struktura tego kodu dla zarejestrowanych w Polsce dostawców jest następująca: **NYYYH**, gdzie: N – znak numeryczny, Y – znak alfanumeryczny (litera lub cyfra ASCII), H – znak stały.

Kod ten spełnia podobną rolę w NATO jak kod DUNS w USA czy **Globalne Numery Lokalizacyjne EAN•UCC**. Istnieją powiązania pomiędzy tymi numerami, o ile podmiot gospodarczy posiada oba kody.

5. Kontraktowa Klauzula Kodyfikacyjna

Służby logistyczne NATO wymagają, aby zamówione wyroby zostały skodyfikowane przed dostarczeniem ich do użytkownika. Kontrakt na zasadniczy sprzęt oraz części zamienne powinien zawierać „Kontraktową Klauzulę Kodyfikacyjną” (ang. Contract Codification Clause – CCC) zobowiązującą dostawcę do **udostępnienia niezbędnej dokumentacji**.

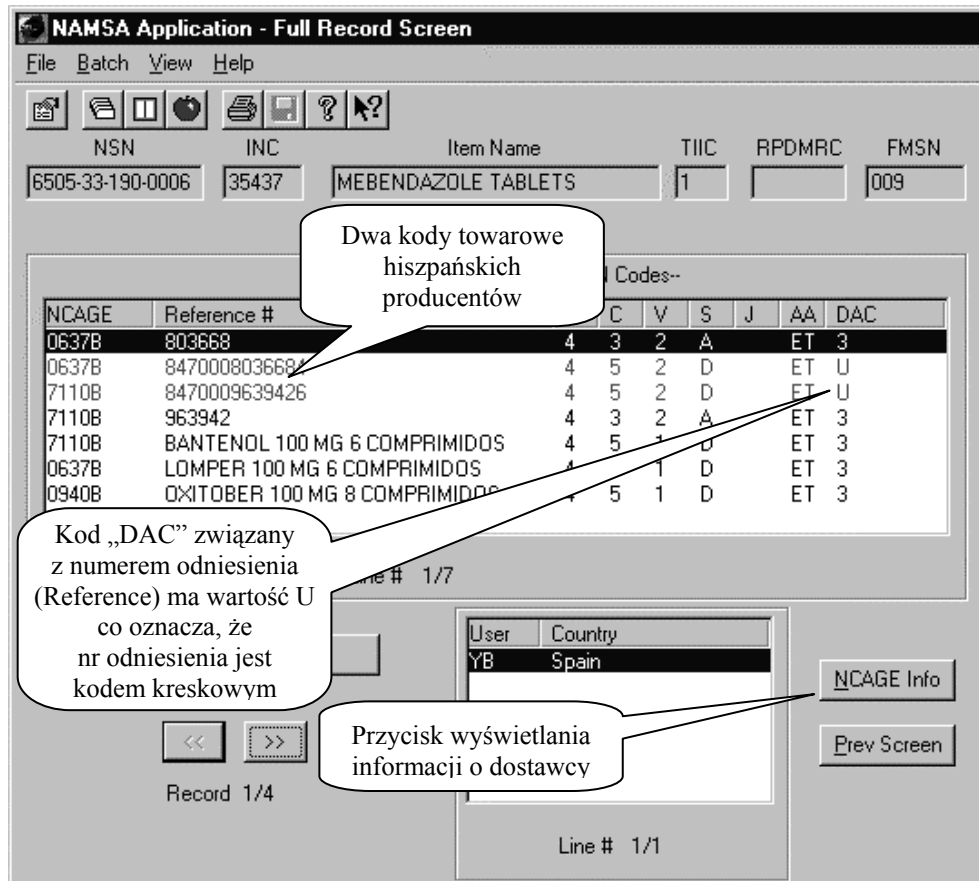
Kontraktowa Klauzula Kodyfikacyjna (zawarta w załączniku A do STANAG 4177) należy do podstawowych procedur systemu kodyfikacyjnego NCS.

W dokumencie standaryzacyjnym NATO (STANAG 4177 p. 2 pp. a) mówi się, że: „...kontrakty dotyczące dostawy urządzeń i części zamiennych będą zawierały klauzulę lub dowolny ekwiwalentny instrument kontraktacyjny, dotyczący dostarczania na życzenie do instytucji kodyfikacyjnej w państwie realizującym proces projektowania lub produkcji – takich danych technicznych, jakie mogą być wymagane dla celów identyfikacji pozycji” [9].

Klauzula ta powinna być dołączona przez zamawiającego (np. Departament Zaopatrywania Sił Zbrojnych) do wszystkich kontraktów na zakup pozycji zaopatrzenia. Zamawiający powinien ponadto być świadomy, że w klauzuli kodyfikacyjnej zawartej z dostawcą musi być zawarty warunek zobowiązujący dostawcę do umieszczania analogicznych klauzul w swoich kontraktach z podwykonawcami. Jednocześnie dostawca jest zobowiązany do uaktualniania informacji, rysunków itp.

6. Aktualne powiązania NCS z systemem EAN•UCC

W wyniku współpracy przedstawicieli EAN/UCC oraz systemu NCS ustalono i wprowadzono do użytku w roku 2000 powiązania obu tych systemów. Jeżeli pozycja zaopatrzenia systemu NCS, jako wyrób ogólnodostępny, posiada kod kreskowy systemu EAN•UCC nadany przez uprawnioną instytucję kodującą – to kod ten będzie systematycznie wprowadzany do kodyfikacyjnych baz danych. Obecnie w NMCRL znajduje się ponad 17 000 kodów towarowych będących kodami kreskowymi.

Natowski system kodyfikacji wyrobów a system EAN•UCC

Rysunek 2. Ekran danych odniesienia w NMCRL

7. Nowe wdrożenia standardów systemu EAN•UCC w NATO

NATO opublikowało w ostatnich latach szereg dokumentów standaryzacyjnych dotyczących standardów kodów towarowych, handlu elektronicznego, EDI, formatów oznaczania przesyłek etykietą logistyczną i ADC. Dokumenty te są zgodne z międzynarodowymi normami i zaleceniami. W niektórych wypadkach uszczegółwiają te standardy do celów NATO, podając normy europejskie i międzynarodowe jako źródłowe (EN 1556, EN 1571, EN 800, ISO 8859-1, ISO 9735, EANCOM[®] 1997 UN/EDIFACT D.96A, EANCOM[®] 1997 UN/EDIFACT T.96A, ISO/DIS 15394, ISO/IEC 15394, ISO/IEC 15417, ISO/IEC 15418, ISO/IEC 15424, ISO/IEC 15438). Należy się spodziewać, że w najbliższych latach w krajach NATO nastąpi proces stopniowego ratyfikowania oraz implementacji tych standardów. Proces ten będzie uzależniony od finansów i celów, jakie mają

Leszek Derlukiewicz

do osiągnięcia poszczególne armie w NATO. W szczególności będzie on zależał od nakładów finansowych i koncepcji modernizacji logistyki transportu, magazynowania, handlu elektronicznego, zaawansowania w EDI itp.

8. Identyfikatory zastosowania EAN•UCC w NATO

Identyfikator Zastosowania EAN•UCC (IZ) jest to „pole dwóch lub więcej znaków na początku ciągu elementów kodowanych w symbolice UCC/EAN-128, które jednoznacznie definiuje jego format i znaczenie”[10]. Do celów wewnętrznych, wzajemnie uzgodnionych, przewidziano w systemie EAN•UCC IZ 90 do 99. W ramach paktu NATO ustalono format i znaczenie IZ 90 do 97. Niezależnie od ustalonego wcześniej IZ 7001 dla natowskiego numeru magazynowego ustalono wewnętrzny IZ 90, który będzie oznaczał, że trzynastce znaków danych następujących po nim to **natowski numer magazynowy** – NSN [11]. Poniżej przedstawiono, jak wyglądałby „natowski kod towarowy” UCC/EAN-128 dla opony polskiego dostawcy i numeru NSN wytworzonego w Polsce.

Rysunek 3. Identyfikator Zastosowania 90 dla NSN

STANAG 2495 [11] wprowadza oficjalnie do standardów NATO stosowanie międzynarodowych standardów systemu EAN•UCC w celu ułatwienia i ujednoczenia śledzenia zasobów materiałowych, gromadzenia i wymiany danych pomiędzy systemami logistycznymi wojskowymi i cywilnymi. Standardy ujęte w tym dokumencie dotyczą zdefiniowania i przedstawienia struktury SSCC oraz wprowadzenia identyfikatorów zastosowania – w tym na potrzeby NATO – jako identyfikatory uzgodnione wewnętrznie. Dokument ten wprowadza również formaty i składnię kodowania w mediach przetwarzania danych: Format "02" lub Format "06" w kombinacji z Formatem "07" (ANSI MH10.8.3). Poniżej przedstawiono ustalone w NATO identyfikatory zastosowania:

Natowski system kodyfikacji wyrobów a system EAN•UCC

Tabela 1. Identyfikatory zastosowania w NATO

Identyfikator Zastosowania (IZ)	Rodzaj znaku, max. długość (wylączając IZ)	Rodzaj danych
90	15an	Natowski numer magazynowy (NSN)
91	8n	Ilość (używany z IZ 90)
92	2a	Jednostka wydania (Unit of Issue - UI)
93	6n	Data dostarczenia (YYMMDD)
94	2an+3an	Miejsce załadunku (POE)
95	2an+3an	Miejsce wyładunku (POD)
96	2an	Priorytet
97	1n+2an	Kod niebezpieczeństwa (UN Hazard Division)

9. Etykiety logistyczne w NATO

STANAG 2494 [12] ustalił format natowskiej logistycznej etykiety wysyłkowej (NATO Asset Tracking Shipping Label). W szczególności wprowadził trzy formaty: minimalny, alternatywny i pełny format tej etykiety włączający kod PDF 417 i UCC/EAN-128. Format minimalny będzie się składał z bloków tekstowych (określonych przez STANAG 4281) oraz **seryjnego numeru jednostki wysyłkowej** (ang. Serial Shipping Container Code – SSCC). Na rysunku 4 przedstawiono przykładowe rozmieszczenie kodów kreskowych i bloków tekstowych (*Human Readable Interpretation HRI*) na etykiecie logistycznej (oryginalny wymiar – A5 lub 4x6 cali).

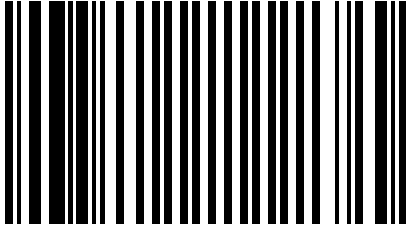
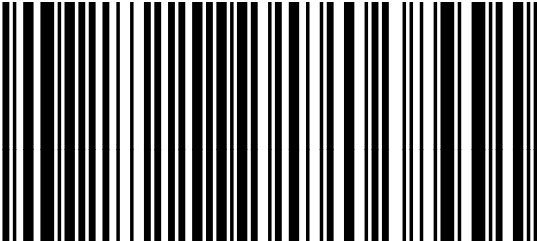
Narodowy numer „Unique National Tracking Identifier” może być umieszczony wyjątkowo na etykiecie logistycznej, jeżeli był dotychczas używany w kraju. Wdrożenie ustaleń zawartych w obu dokumentach STANAG (w razie ich ratyfikacji w kraju NATO) powinno nastąpić do stycznia 2005 r.

Wnioski

Z informacji podanych w niniejszym artykule oraz materiałach zawartych w bibliografii wynika jednoznacznie, że system NCS daje w dłuższym okresie czasu korzyści wszystkim uczestnikom. Z punktu widzenia cywilnych użytkowników najistotniejsze cechy tego systemu to:

- Powszechność w wojskowych logistycznych systemach NATO;
- Możliwość prezentacji swoich wyrobów;
- Łatwiejsze procedury eksportu;
- Znikome koszty uczestnictwa;
- Powiązania z systemem EAN•UCC.

Leszek Derlukiewicz

FREE TEXT	NATION OF ORIGIN		Unique National Tracking Identifier	
			 1 2 3 4 5 1 2 3 4 5 1 2 3	
	SHIP FROM (Consignor)		SHIP TO (Consignee)	
	PIECE NUMBER	POE	PRIORITY	
	WEIGHT /CUBE	POD	SHIP DATE	
	LENGTH	WIDTH	HGT	
	UN HAZ CLASS			
HR TEXT	GROSS WEIGHT, KG SSCC-18 NATO UNIQUE IDENTIFIER			
				27mm (min.)
BAR CODE	(3 3 0 1) 0 0 0 1 0 0			
				32mm (min.)
	(0 0) 3 5 0 1 2 3 4 5 1 2 3 4 5 6 7 8 9 4			
	NATO 2494M			

Rysunek 4. Alternatywny (*optional*) format etykiety wysyłkowej

Natowski system kodyfikacji wyrobów a system EAN•UCC

Wadą systemu z tego punktu widzenia jest ograniczenie uczestnictwa dla tych dostawców, którzy są już faktycznymi dostawcami dla wewnętrznych organizatorów systemu (wojsko, straż graniczna, policja, ośrodek przemysłu na rzecz wojska, itp.). Tworzy się tu koło zamknięte. Drogą wejścia są wszelkiego rodzaju przetargi na dostawy wyrobów. Te z kolei wymagają niejednokrotnie spełnienia innych wymogów – np. norm obronnych, kontraktowej klauzuli kodyfikacyjnej, wymogów natowskich publikacji jakościowych (ang. Allied Quality Publication's – AQP's), a nawet uzyskania certyfikatów poświadczających bezpieczeństwo tajemnicy państwowej. Uzyskanie tego ostatniego jest procedurą dość długotrwałą, ale niezbędną do uzyskania dokumentów standaryzacyjnych NATO. Tylko niektóre dokumenty NATO (zwłaszcza dotyczące jakości) są udostępniane w internecie [13].

Podstawowym warunkiem uczestnictwa w systemie NCS jest określenie przez służby logistyczne (w Polsce praktycznie tylko MON) wyrobów dostawcy jako pozycji zaopatrzenia.

Biuro kodyfikacyjne będzie realizować kodyfikację wyrobów wynikającą z zobowiązań międzynarodowych i na podstawie zleceń lub wytycznych Logistyki Sztabu Generalnego MON.

Podmiot gospodarczy dostarczający pozycje zaopatrzenia dla wojska może otrzymać natowskie numery magazynowe na te wyroby poprzez służby logistyczne Sztabu Generalnego WP. Autor ocenia, że będzie to możliwe w Polsce jeszcze w tym roku ponieważ są już techniczne możliwości (Kodyfikacyjny System Informatyczny) w polskim biurze kodyfikacyjnym – 43 NCB.

W wypadku napływania dużej ilości wniosków o nadanie natowskiego kodu dostawcy, może zaistnieć taka sytuacja, że kody te otrzymają w pierwszej kolejności aktualni dostawcy (regułą jest, że kod dostawcy otrzymuje faktyczny dostawca).

Dostawcom, którzy chcieliby się bliżej zapoznać z systemem NCS poleca się zapoznanie z oficjalnymi stronami internetowymi [14, 15, 16].

BIBLIOGRAFIA

- [1] Wrukowski K., Derlukiewicz L., Wojciechowski S. *Systemy kodyfikacji wyrobów obronnych. Cz. I Podstawy kodyfikacji*, Wyd. I. Warszawa 2000, Instytut Logistyki WAT wewn. 2634/2000, S-56637.
- [2] ACodP-1 – Allied Codification Publication No 1 – *Instrukcja Kodyfikacyjna Sprzymierzonych Nr 1*. NATO Manual on Codification (Natowski Podręcznik Kodyfikacji), Wyd. NATO Styczeń 2000 r. – wersja angielska, Word 97).
- [3] ACodP-2 – Allied Codification Publication No 2 – *Instrukcja Kodyfikacyjna Sprzymierzonych Nr 2*. NATO Supply Classification Handbook (Natowski Podręcznik Klasyfikacji), Wyd. NATO Styczeń 2000 r. – wersja angielska, Word 97).

Leszek Derlukiewicz

- [4] ACodP-3 – Allied Codification Publication No 3 – *Instrukcja Kodyfikacyjna Sprzymierzonych Nr 3*. NATO Item Name Directory (Natowski Katalog Nazw Wyrobów), Wyd. NATO Styczeń 2000 r. – wersja angielska, Word 97).
- [5] STANAG 3151 (EDYCJA 8) – *KODYFIKACJA – JEDNOLITY SYSTEM IDENTYFIKACJI POZYCJI*, NATO, MAS, 1994.
- [6] Derlukiewicz L., Serafinowicz J. *Systemy kodyfikacji wyrobów obronnych. Cz. II Bazy danych*, Wyd. I. Warszawa 2001, Instytut Logistyki WAT wewn. 2695/2001.
- [7] *NATO Podręcznik Klasyfikacji Pozycji Zaopatrzenia 43-H2*. MON, BWSN, Norm. 13/98.
- [8] www.nmcr1.com/e_main/e_produc.htm
- [9] STANAG 4177 (Wyd. 3) – *KODYFIKACJA – JEDNOLITY SYSTEM POZYSKIWANIA DANYCH*, NATO, MAS, 1995.
- [10] Praca zbiorowa. *Kody kreskowe. Rodzaje, standardy, sprzęt, zastosowania*. ILiM, Poznań 2000. Wyd. 2.
- [11] STANAG 2495 AST (EDITION 1) – *DATA FORMAT FOR ASSET TRACKING*, NATO, MAS, 2000.
- [12] STANAG 2494 AST (EDITION 1) – *NATO ASSET TRACKING SHIPPING LABEL AND ASSOCIATED SYMBOLOGIES*, NATO, MAS, 2000.
- [13] www.nato.int/docu/standard.htm
- [14] www.nato.int/structur/AC/135/welcome
- [15] www.dlis.dla.mil
- [16] www.ncb.mod.uk